

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **HOKRA Spedition, s. r. o.**, se sídlem v Praze 4 – Nusle, U Křížku 4/1403, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, Brno, tř. kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. 3. 2006, čj. 3 R 001/06 – Fr, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 9. 2006, čj. 62 Ca 18/2006 – 25,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 9. 2006, čj. 62 Ca 18/2006 – 25 **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17. 1. 2006, čj. S 578-R/05–527/140/Ná, bylo vysloveno, že se podle § 97 odst. 2 v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách (dále též „zákon o veřejných zakázkách“) zastavuje správní řízení ve věci přezkoumání úkonů včetně rozhodnutí zadavatele Česká republika - Ministerstvo obrany, neboť s podáním návrhu uchazeč „HORKA“ (správně HOKRA) Spedition s. r. o. nesložil kauci v plné výši.

Rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. 3. 2006, čj. 3 R 011/06 – Fr, byl rozklad společnosti HOKRA Spedition, s. r. o. zamítnut a uvedené rozhodnutí ze dne 17. 1. 2006 bylo potvrzeno.

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení tohoto (posledně uvedeného) správního rozhodnutí s tím, aby bylo zrušeno i rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2006.

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 27. 9. 2006, čj. 62 Ca 18/2006 – 25, byla obě tato správní rozhodnutí zrušena. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozsudku, krajský

soud vycházel ze závěru, že žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, neboť sám vypočetl výši kauce s odkazem na analogický postup pro výpočet předpokládané ceny a to ve výši celkové ceny předmětu veřejné zakázky za období 4 let. V zadávací dokumentaci nebylo uvedeno za jaké období má být nabídková cena stanovena. Konstrukce stanovení předpokládané a nabídkové ceny je zcela jiná a má úplně jiný účel. Nelze proto připustit analogii ustanovení o výpočtu předpokládané ceny pro výpočet nabídkové ceny. Krajský soud dále dovodil, že nesplnění povinnosti složit kauci v odpovídající výši je odstranitelnou vadou návrhu při analogickém použití § 97 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách. Žalobce však před rozhodnutím o zastavení řízení k odstranění této vady vyzván nebyl. Konečně tento soud nad rámec žalobních důvodů poukázal i na nesprávné označení žalobce v rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2006.

Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále též „stěžovatel“) domáhal přezkoumání a zrušení uvedeného rozsudku krajského soudu. S poukazem na podstatu a smysl kauce dovozuje, že jeho postup byl správný pokud se týká výpočtu nabídkové ceny pro výši kauce s analogickým použitím § 20 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách. Stěžovatel dále s poukazem na znění § 98 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách vyslovil nesouhlas i se závěrem krajského soudu, že se jednalo o odstranitelnou vadu návrhu. Dále uvedl, že nesprávné označení žalobce v jeho rozhodnutí nemá za následek zmatečnost rozhodnutí a bylo by toliko důvodem pro opravu zřejmé nesprávnosti (chyby v psaní).

Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek Krajského soudu v Brně v rozsahu stížních důvodů, přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Zdejší soud již ve svém rozsudku ze dne 21. 12. 2007, čj. 7 Afs 82/2007 – 87 (publikováno na www.nssoud.cz) dospěl k závěru, že zákon o veřejných zakázkách v § 97 odst. 2, ani v jiných ustanoveních nesankcionuje nesložení kauce dle § 98 odst. 1 téhož zákona zastavením řízení. Zastavení řízení podle § 97 odst. 2 tohoto zákona tedy v tomto případě nepřichází v úvahu. Co do podrobnosti je možno odkázat na tento judikát. Ani v této (nyní projednávané) věci neshledal Nejvyšší správní soud se od tohoto stanoviska (pokud se týká zákona č. 40/2004 Sb.) odchýlit.

Navíc, se zřetelem na odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu, je třeba uvést: Zastavení řízení o návrhu dle § 97 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách má za následek odejmutí možnosti přezkoumání úkonů zadavatele, pokud sám Úřad pro ochranu veřejné soutěže nedospěje k závěru, že je třeba pokračovat v řízení z vlastního podnětu. Důvody zastavení řízení není možné rozšiřovat nad rámec výslovné úpravy uvedené v tomto ustanovení, a to ani rozšiřujícím výkladem či za použití analogie v neprospěch účastníka řízení, a to i za situace, kdy úprava v tomto zákoně byla nesporně nedostatečná. K použití analogie je možno poukázat i na nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2005, sp. zn. PL.ÚS 21/04 (viz. NALUS – databáze rozhodnutí Ústavního soudu), v jehož odůvodnění, poté co bylo poukázáno na některé prameny odborné literatury bylo uvedeno:

I z takto nastíněného přehledu názorů doktrinárních, ve vší jejich mnohoznačnosti, lze dovodit závěr, dle něhož připouští-li vůbec doktrína použití analogie v oboru správního řízení, pak toliko za omezujících podmínek – pouze v omezeném rámci za účelem vyplňování mezer procesní úpravy a dále pouze ve prospěch ochrany práv účastníků správního řízení.

Obdobně judikuje i zdejší soud (viz. např. rozsudek ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 – 44, rovněž uvedeno na www.nssoud.cz).

Krajský soud v Brně tedy postupoval správně, pokud rozhodnutí stěžovatele zrušil. Zavázal však žalovaného nesprávným právním názorem v otázce aplikace § 97 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách. Proto byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V tomto řízení bude na krajském soudu, aby vycházel z právního názoru vysloveného v tomto rozsudku, kterým je podle § 110 odst. 3 s. ř. s. vázán). V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu

